ઇસ્લામ જાતકી ઉર્દુ કિતાબેં, કુરાન શરીફ, કાયદે, સીપારે
:: ભી હમારે યહાં મિલ્તે હેં. ::

તુફાને કરબલા

ઉર્ફે

શહાદતમે શોહદા.

પબ્લીશર
ચાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી
બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર
૧૭૪૦, પાંચપત્તી—અમદાવાદ.

બાર તા. ૧-૫-૨૮ ૧૦૦૦
ભ્રુર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મોતીલાલ ગણપતરામે
છાપ્યું. પાનકોર નાકા—અમદાવાદ.

કીમત તીન આને.

તુફાને કરબલા,

માતમે શોહદા.

૭૮૬

રિવાયત—

બીસરેમેં પેહલે હમદે ઇલાહી રકમ હુવા,
સાનીમેં નાઅતે સૈયદે અરબો અજમ હુવા.
પસ નાઅત મુસતફાકે જો હેં ખાસ ચારયાર,
તૌસીફ ઉનકી લીખકે યે શૌક ખતમ હુવા.

માને જો અહલે-બયતે રસુલે અનામ હેં,
લીખતા હે બાદ વરક જો ઉનપર સીતમ હુવા.
ભાઇ મુવા ભતીજા મુવા, ભોનજા મુવા.
શબ્બીરકે જીગરમેં ઝખમ પર ઝખમ હુવા.
ફરમાયે શાહ અય મેરે અસગર હજાર હયેફ,

તેરાભી ખુશ્ક લબ ન શીર પાનીસે નમ હુઆ.
ફરમાયે લોટ આઓ ચચા તુમ ફુરાતમેં,
જબ દસ્તે પાક આપકા દહના કલમ હુઆ.
હાફીઝ ખુદા હે અપના જો ચાહે કરે વોહા,
કીસમતકા-ભી નવીસ્તા કહીં બેશો-કમ હુવા.

સલામ

કેહતે થે ઝયનુલ-અબા લીજે સલાતો સલામ,
શાફએ રોઝે જઝા લીજે સલાતો સલામ.
બાપકે લાશેપે જાકે કેહતે થે યે આબેદીં,
સુનકે મેરા માજરા લીજે સલાતો સલામ.
બાબા યહાં સબકે તઈ લેકે મદીનેસે આયે,
ઓર ચલે સર કટા લીજે સલાતો સલામ.
લોટતે હો ખાક પર અય મેરે બાબા હુસેન.
નેઝેપે સર હે ચડહા લીજે સલાતો સલામ,
બેવા હો અહલે હરમ રોતે હેં સબ સર પટક.
કીસકા નહીં આસરા લીજે સલાતો સલામ,
ઉટાંપે બીઠલાયે કર અહલે હરમકો લઈ.
શામકો ચલના કીયા લીજે સલાતો સલામ,
આપકા હમ આસરા છોડકે જાવેં કહાં,
નુરે જીગરે મુરતઝા લીજે સલાતો સલામ.

કરતે હેં હર વક્ત પર યે શહં જોરો જબર,
કીસસે કહેં માજરા લીજે સલાતો સલામ.
હારા ગુ ખતમામ કર ગમસે હે કાસીર ઝબાં,
સરવરે હર દો-સરા લીજે સલાતો સલામ.

ફાતેહા.

અવ્વલ તો રૂહે પાકે પયગંબરપે ફાતેહા.
સુલતાને દો—જહાં શહે સરવરપે ફાતેહા,
મીન બાદ ઉનકે હોવે બ—ખુલફાએ રાશેદીં.
અબ્બાસો હમઝા અમ્મે પયંબરપે ફાતેહા,
મીન બાદ [illegible] હઝરતે હુસનયને પાક પર,
ઓર હોવે ઉનકે યાર દીલાવરપે ફાતેહા,
ફીર બિનતે મુસતફાકી હો અવલાદો આલ પર.
ફીર તબએ તાબેઇને મુતહ—હર પે ફાતેહા,
ફીર જુમ્લે મોઅમેનીન પર ઓર મોઅમીનાત પર.
હાફીઝ પડહ અપને અબુઓ માદરપે ફાતેહા.

મુજરા.

સીનયે શબ્બીર હેં ઓર ઝાનુયે જલ્લાદ હેં,

મુજરઇ સુખા ગલા હે ખંજરે ફવલાદ હે,
સર્દ પાનિ તુમ પીઓ રોઓ હમારી પ્યાસ પર,
જુબ્હા કરના તીશના લબ યે શીમ્રકા ઇજાદ હે.
લાશે કાસીમ જબ હુઇ પામાલ તો બોલી દુલ્હન,
યા અમીરૂલ મોઅમેનીં ફરીયાદ હે, ફરીયાદ હે,
દેખકર અકબરકો આપસમેં લઇંનોને કહા.
ઇસ જવાંકા સર વોહ કાટે જો કે બે અવલાદ હે.
ઇદકા દીન હે ગલે મીલતે હેં ખંજરસે હુસેન.
હીચકીયોંમે સાફ આવાઝે મુબારક બાદ હે.
ઇન દીનોંમેં કયેદ હે આપકા જાકીર કબીર,
કીજીયે ઉસકી મદદ યેહ આપસે ફરીયાદ હે.

મુજરા.

અય મુજ—રઇ રહમ ન આયા કુછ ચરખે કોહનકો.
પામાલે ખીઝાં કર—દીયા ઝોહરાકે ચમનકો.
પાની ન—દીયા મુજ—રઇ સુલતાને ઝમનકો,
તરસાયા હે બે—આબ શાહે તીશના દહનકો.
ઝયનબને કહા રોકે ચલે શાહ જો રનકો,
અય ભાઇ કહાં છોડકે જાતે હો બહનકો,
ઉટાંપે બીઠાયા હ—ર—મે શાહે ઝમનકો.
બાંધે થે લઇં શા—ન—એ આબીદમેં રસનકો.

કુશતોંકે હુયે પુશતે લહુકે બહે નાલે,
તલવાર લીયે જબ અલી અકબર ગયે રનકો.
સસ્વરને કહા રોકે ખુદા હાફીઝો નાસીર,
ઘોડેપે જબ અસવાર કીયા ઇબને હસનકો.
રંજ અયસા કીસીને નહીં આલમને ઉઠાયા,
કયા આબીદે બે-કસકે લીખું રંજો મોહનકો.
જન્નતસે લીબાસ આયા થા જીસકે લીએ યારો,
મોહતાજ હે લાશ ઉસકી સદ અફસોસ કફનકો.
જબ મ્યાનસે નીકલી શહે જીશાનકી તલવાર,
બે-દમ કીયા એક દમમેં કઇ તીરે ફીગનકો.
ગુંજેકી તરેહ તંગ હે દીલ બાગ્રે જીનાંસે,
અબ ચલીયે વફા રૌઝયે સુલતાને ઝમનકો.

સલામ—

મુજ-રઇ હુરકો શાહસે ઇજને વફા મીલા.
પ્યાસા ગલા કટાકે શહીદોંમેં જા મીલા.
જંગલમેં રોતે ફીરતે થે મુસલીમકે નો-નીહાલ.
જીસ-દમ ન કાફીલેકા ઉન્હેં રાસતા મીલા,
કાસીમ ચચાસે કેહતા થા જી ચાહતા હે આજ,
તીરોંસે સીના તેગસે દીજે ગલા મીલા,
ઢુંડે જો શાહને ભાઇકે બાઝુ કટે હુવે,

કબજે–પે એક દસ્ત મીલા એક જુદા મીલા.
શેરો સકીના કેહતી થી પાની મંગાયા કર્યું,
જીતા હુવાભી હમસે ન મેરા ચચા મીલા.
શાહ કેહતે થે કીસીકો મીલેગા ન ખલ્કમેં,
અબ્બાસ જયસા ભાઇ મુઝે બા–વફા મીલા.
ક્યા રોયે શાહ બચ્ચેકો છાતી લગા લગા.
કાસીમકા રનમેં જબ તને બે–દસ્તો પા મીલા.
અકબરકો શાહ ઢુંડતે તો કેહતે યેહ લઈ.
બેટેકા યા ઇમામ કહો કુછ પતા મીલા.
યા રબ યેહ હે દુઆ કહેં કરબલાકે લોગઁ.
મુનીસ–બી ઝાયેરોંમે શાહે દીંકે આ મીલા.

જોગી.

ઝુકા કર સરકો સીજદેમેં યે કેહતા હે કલમ અપના
હું આસી પુર ગુનાહ યા રબ તુ કર ફઝલો કરમ અપના
સંવારો તનકા મઠ અપના અબ જોગી દેખલો દરશન,
ઇસી મેહફીલમેં જલવા–ગર હુવા આકર સનમ અપના,
સજા–કર જોગ યે તન પર ફીરે દેરો હરમમેં તુમ.
સભી આબીદો ઝાહીદ પર હુવા આખીર ભરમ અપના.
કીસી ગુલ પર ન શયદા હમ ન ખાહીશ હે ગુલીસ્તાંકી
તમાશા દેખનેકો ખુદ હે દીલ બાગે ઇરમ અપના.
હીલાલ આયા ફલક પર જબ નઝર માહે મોહર્રમકા.

દીલે મજરૂહકા ગમસે હુવા તાઝા ઝખમ અપના.
કહા અબ્બાસકો શાહને સુયે ફરબલ ચલોજી અબ,
સભી ફોજે હુસેનીકે રખે આગે અલમ અપના.
ગરજ કુફેકો જબ પહોંચે બ–આહો હશમતો શૌકત,
કહા શાહને લઈનોંસે કહો ક્યા હે અઝમ અપના.
કટાનેકો યે ગુલ બુટે ચમન ઝોહરાકા લાયા હું,
રઝામેં અપની ખાલીકકે મેં ગાડા હું કદમ અપના.
સરે અતહર તહે ખંજર રખા શાગીલ હુસેનાને.
બયાં કયા કયા કરૂં મુશકીલ બહોત હે રંજોગમ અપનાં.

જોગી.

જોગી પેહલે કહો. બિસમીલ્લાહ, બાઅદ ઉસકે કરો ઝીકરે અલ્લાહ,
લીજે લીજે મેરા ઝીકરે અલ્લાહ, જોગી પેહલે કહો બિસમીલ્લાહ.
મુહકો ગુલાબસે ધોકર મોંહકો, સીના સફા કરકે પકડ લીજે ઈસ્મકો
રાહબરસે અપને પેહલે જા પુછો, અપને રાહબરકો તુ જાન અલ્લાહ
બિસમીલ્લાહ રોશન દીલકો કરાદે. સીરકો કુદસે દીલકો ફીરાદે.
કીબ્રો ખુદીકો દીલસે ગીરાદે, ઉસકે આગે તુ પાવેગા અલ્લાહ.
હમ તો વઝીફા ઉસકા કરેંગે, દીલમેં ખઝાના ઉસકા ભરેંગે,
હાથ લે માલા ઉસકાં પડહેંગે શુકરે અલ્લાહ હે અલ–હમ્દો લિલ્લાહ.
કુરઆંકે અંદર પેહલેસે લીખ્ખા, ગંજે ખફીસે વોહ પાક અલ્લાહ,
જોગી નઝઝારા કર ઉસકા કીલ્લાહ, ફીર તો ખુદહી બને આરીફે અલ્લાહ.
જો કોઇ બને હેં ઇસકે મીયાં શાગીલ. ફીર ઉન્હેં કુછ નહીં યે મુશ્કીલ,
સાલીન ઉકબાઝી હે યે મંઝીલ ઇસમે આઝમ હે યે પાક વલ્લાહ.

જોગી

ઇશ્કે અલ્લાહમેં દીલકો લગાના ઔર કદમ રાહે હકમેં જમાના,
દમકા કરકે નઝર આના જાના, તનમેં ધુવરીકો હુસે બજાના.
પેહલે આશીકકા યે હોવે મકસુદ, સમઝે હસ્તીકો અપની વોહ નાબુદ
બાઅદ અઝાં પાકે અપના ઠીકાના—તનમેં ધુધરીકો.
ન કીસી પર નઝર હોવે હરદમ, દીદે મહમુદ તબ હે મુકદ્દમ,
નકશે અલ્લાહ દીલપર ખુદાના—તનમેં ધુધરીકો.
નફસ અપનેકો જો કોઇ પેહછાને, બસ વોહી માઅરેફતે હકકો જાને,
દમકા ખાલી નહી આના જાના,—તનમેં.
ખાલી ઠીલયા હે માટોકી યે તન, કયસી આતી સદા ઇસસે ધનધન
હે સદા ઘુંઘરૂઓકા પરાના—તનમેં,
હે હુલુલો ઉરૂજ ઇસમેં હરદમ, રખ ખબર ઇસકી દીલસે તુ કાયમ,
એકદમ—ભી નહીં ઝાયે જાના—તનમેં,
સુગલ કરતે હે ઇસ તઓર શાગીલ, દેખે હર શયમેં ઉસકો હે શામીલ,
હે વોહી નહીં કોઇ બીગાના—તનમેં.

જોગી.

જોગી દીલકા બના સાફ દરપન,
અપનેમેં આપ કર પીયુકા દરશન—જોગી.
દીલમેં તો બુગઝ સારા ભરા હે,
ઓર કચરા હસદકા ધરા હે,

દેખ અપના ઊફર તુ દામન–જોગી.
હીરસે દુન્યાને હે તુજકો ઘેરા,
દીલમે સારા ભરા હે અંધેરા.
પાક પહેલે બનાલે તનો મન–જોગી.
ઇશકે મવલાકી આતશકો ભડકા,
ફુંક્એ દુન્યાકા કર દુર ધડાકા.
જબ કહાવેગા જગમે તુ અહસન–જોગી.
મયે ઉલફતકા કર નોશ પ્યાલા,
જીકરે કલબીકા લે હાથ માલા.
ઓર પકડ લે કોઇ જાયે મામન–જોગી
દુર કર દીલસે ફખરો ગુરૂરી,
તાકે હાસીલ હો તુઝકો હુઝુરી.
છોડ દે યાર અબ અપના બચપન–જોગી
પયદા કર કોઇ કામીલ તુ મુરશીદ,
હે યે હાફેઝકી તુજકો તકેયુદ.
ઇલ્મકા પાયેગા ફીર તુ મખઝન–જોગી

જોગી

વઝીફા અપના હર શામો સહર અલ્લાહી અલ્લાહે હે,
દીલે મુઝતરકા હરએક દમ જીકર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
કહા હે ફૈજ કુરની અજ–કુર કુમ હકને કુરઆંમેં,
તો જીકરે હર બશર શામો સહર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.

દરખ્તે દીલપે જબઅપને દમે આરાકો ખીંચેગા,
ઇલાહી જકરીયા કેહકર હજર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
ચમનમેં બુલબુલો ગુલમેં યેહી જલવા નુમાયાં હે,
તુ દેખેગા જીધર ફીરકર ઉધર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
તુઝે કીસને અદમસે જાકે લાયા જાનીબે હસતી,
ઉસી ખુરશીદે જર્રેમેં નીગર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
યેહી ઝંગે કુફ્ર સારા દીલે નાકીસસે કાઢેગા,
તુઝે બેહતર યેહી સય-કલે જી-કર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
ચીરાગે ખા-ન-યે વયરાં ફરોઝાં કરકે અજ ઇસ્લામ,
નઝરસે દેખ સારા ઘર જીધર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.
મીસે તનકો અગર અપને તીલા કરનેકી ખાહીશ હો,
તો લે યે કીમીયા બેહતર મગર, અલ્લાહી અલ્લા હે.
મીટાના અપની હસ્તી યે તુફેલે મરવીદ અય શાગીલ,
નહીં દુશવાર હે તુજકો અગર, અલ્લાહી અલ્લાહ હે.

જોગન-નામા

મેંતો કરઅલમેં મસકન કરૂંગી,
શાહકે ગમમેં બિરોગન બનુંગી--મેંતો.
ગલેમેં સેલી બગલ મીર્ગ-છાલા,
હાથમેં માલા કાનોંમેં બાલા.
નામ સૈયાંકા હરદમ જપુંગી--મેંતો
દીલકા અપને કરૂંગી મેં પારા,

ગમમેં સૈયાંકે હે એક તારા,
નામ લે-લેકે વાકા જપુંગી—મેંતો
મેંતો ધુની રમાઉંગી બનમેં.
ખાકે કરબલ લગાઉંગી તનમેં,
હીજમેં શાહકે જલજલ મઇંગી—મેંતો.
બનકે જોગન ફીરૂંગી મેં બન–બન.
વિર્દ લબ પર મેરે હો–ગા રન–રન,
રંજ જો કુછકે હોગા સહુગી—મેંતો.
નાસેહા મેં ન માનુંગી કેહના.
બનકે જોગનકી કરબલમેં રેહના,
શાહકે ગમ-મેંહી મેં જાન દુંગી—મેંતો.
રંજ જો કુછ કે હોગી સહુંગી,
શાહકે ગમ મેંહી જાન દુંગી,
અય રઝા મઅર આસન રહુંગી—મેંતો.

રિવાયત.

કેહતી થી બાનુ રોકર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
માં તેરી સદકે અસગર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
બેહતા હે દુધ અબ યે કીસકો પીલાઉં પ્યારે,
આ જલ્દ મેરે દીલબર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
હેતી થી ઘુજકો ઝુલા ઝુલેમેં મેં સુલા કર,

અબ કાૈન સોવે આકર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
કયસા બ-હક્ક તેરે ઝાલીમને તીર મારા,
અય મેરે પ્યારે દીલબર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
અય મેરે પ્યારે મેરી ગોદી હે તુઝસે ખાલી,
હું કીસકો અબ ઉઠાકર, ખાલી પડા હે ઝુલા.
અય મેરે લાલ તેરે નઝદીક મેં જો હોતી.
કુરબાન હોતી તુઝ-પર ખાલી પડા હે ઝુલા,
તુરબતપે તેરી અબ મેં રોરો-કે બસ હમેશા.
લાઉંગી યે ઝબાં પર, ખાલી પડા હે ઝુલા,
બર કબ્ર હાફેઝા અબ ફુલોંકી ડાલી ચાદર,
બોલુંગી હોકે મુઝતર, ખાલી પડા હે ઝુલા.

રિવાયત.

બોલી સર પીટ કાસીમકી દુલ્હન,
ચુડીયાં મેં બડહાને ન દુંગી,
બેવા મંડવેમેં હુઇ મેં સુહાગન-ચુડીયાં મેં૦
હો-ગયા અપના માતમ સરા ધર,
ઢલ-ગઇ સરસે જીસ વકત ચાદર,
હો-ગઇ અબ તો મેં હાયે બે-પર-ચુડીયાં મેં૦
સેહરા શાદીકા જલ જાઓ અપના,
યે નથી શાદી દેખા થા સપના,
આ-ત શે હીજમેં અબ હે તપના-ચુડીયાં મેં૦

ખાકમેં લેકે કંગનેકો ડાલો.
દીલ તડપતા હે કોઇ સંભાલો,
અબ ન અરમાન મેરા નીકાલો–ચુડીયાં મેં૦
અયસે મંડવેકો યા રબ લગે આગ,
ફુટે કયસે મેરે એક–દમ ભાગ,
ખુનસે કરબલમેં ખેલા બના ફાગ–ચુડીયાં મેં૦
નીકલા અરમાન ન શાદીકા મેરા.
કયસી ગરદીશને આકર ઘેરા,
છાયા બંડરોને કરબલમેં ડેરા–ચુડીયાં મેં૦
હલદી હાથોસે કીસકે નીકાલી,
જીસને આફત મેરે સરપે ડાલી,
ફાલ હો–ગઇ ઝબાં કીસકી કાલી–ચુડીયાં મેં૦
નોચકર સરસે કેહતી બની બાલ,
યે મીલા કયા જવાનીમેં જંજાલ,
મેં બને બીન રહું કયું ન બદ–હાલ–ચુડીયાં મેં૦
ફીરતા અહકર હે જીસ–દમ સીતારા,
દર બદર ફીર વોહ ફીરતા હે મારા,
ઉસકા ચલતા નહીં ફીર હે ચારા–ચુડીયાં–મેં૦

સેહરા

દુલહે કાસીમકો સજા આજ હે સર પર સેહરા,
હે યે લાસાની નહીં ઇસકે બરાબર સેહરા,

ચાંદસે ચેહરેપે ક્યા નુરે ઇલાહી હે અયાં,
રૂખે પુર નુર પે લાસાની હે જેવર સેહરા.
ઉતરે જન્નતસે હેં ગીલમાં બ–સુયે કાસીમ,
કીશ્તીયે નુરમેં ફુલોંકા લગા–કર સેહરા.
ફર્ક બર બાંધલે હેં જબકે હુસેના પ્યારે,
હોવે ઉસ ચેહરેપે ઝેબંદા ન ક્યું–કર સેહરા.
સાફ મોતીસે સજા સેહરેકી હરએક લડીયાં,
થા બજા કહીયે અગર કાને જવાહીર સેહરા.
તારે મુકેશસે ગુંધા હુવા સર તા–પા–થા,
જા–મ–એ ઝરરીકે બરાબર થા સરાસર સેહરાં.
ખુબ તહરીર કીયા સેહરા યે તુને મુશ્કીલ,
કેહ સકેગા ન કોઇ અયસા સુખન–વર સેહરા.

સંદલ

આજ ફીરદોસસે શબ્બીરકા આયા સંદલ,
હુરો ગીલમાંને ખુશી હોકે સજાયા સંદલ,
કીસ તજમ્મુલસે હુસેન ઇબ્ને અલીકા યારો,
ઇતરો અંબરસે બસાયા હુવા આયા સંદલ.
પડહતે સલલાવાત બહમ ખુલ્દમેં હુરેં આઇં,
આકે ખુશ હોકે વહાં સબને ચડાયા સંદલ
ધુમ યો સીમ્ત થી સંદલકી શહે–વાલાકે,
દેખને શૌકસે હરએક થા આયા સંદલ,

કીજે તાઅરીફ તો કયા કીજે ઉસ સંદલકી,
હુરો ગીલમાંને જીસકો હૈ બનાયા સંદલ.
મગઝ ખુશબુસે મોઅત્તર રહા તા–મર્ગ ઉસકા,
જીસને થોડાસા કભી સુંધને પાયા સંદલ.
કયું ન અહબાબ હોં ખુશ શેઅરકો સુનકર હાફેઝ.
ખુબ દીલચસ્પ યકીં તુને બનાયા સંદલ.

નૌહા.

અય–નબને દરે ખેમેસે યું શોર મચાયા, ફર્યાદ ખુદાયા,
પરદેસમેં ભાઇસે મુકદ્દરને છુડાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
બખતીશના તુઝે કત્લ કીયા નેહરકે ઉપર, મઝલુમ બિરાદર,
અફસોસ લઇનોંકો જરા રહમ ન–આયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
મેં બે–કસો નાચાર નવાસી હું નબીકી, બેટી હું અલીકી,
હર દર મુઝે બે–રહમોંને સર નંગે ફીરાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
અસગરભી પુર અરમાન સુયે ખુલ્દ સીધારે, બાબાગયે મારે,
પાનીકે એવઝ તીર લઇનોંને લગાયા, ફર્યાદ ખુદાયા.
બરછીકી અની સીનયે અકબરમેં દર આઇ, ખાલીકકી દુહાઇ,
નકશા તેરે મહબુબકા દુન્યાસે મીટાયા, ફર્યાદ ખુદાયા,
પામાલ કીયા લાશકો ઘોડોંસે સરાસર, અય ઝીહલએ દાવર.
સર કાટકે નેઝેપે લઇનોંને ચડાયા, ફર્યાદ ખુદાયા,
દુર છીન સકીનાકે તમાચે ઉસે મારે. કાન ઝખમી હેં સારે.
રહમ ઉસકી યતીમીપે લઇનોંકો ન–આયા, ફર્યાદ ખુદાયા.

નૌહા.

ઝયનબ યે બયાં કરતી થીં ગરદુંકી સતાઇ, હય હય મેરે ભાઈ,
પરદેસમેં લુટી ગઇ ઝોહરાકી કમાઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
પાનીકે લીયે સાથ ગયે આપકે અસગર, ફીર આયે ન ફીર કર,
પાનીકે એવઝ તીરસે પ્યાસ ઉસને બુઝાઇ, હય હય મેરે ભાઇ
કેહતી હે સકીના મેરે સકકેકો બુલાદો, યા પાની પીલાદો.
પાનીકે લીયે નેહરપે ક્યું દેર લગાઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
રોતી હે બયાં કરકે યેહી વોહ જીગર અફગાર, અય શાહકે અલમ-દાર,
અમ્મુનેભી અફસોસ મેરી યાદ ભુલાઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
હે લાશ તેરી ધુપમેં બેસર પડી ઉરયાં, ઓર ખુનમેં હે ગૅલતાં,
તુમ મર ગયે ઓર આહ મુઝે મોત ન–આઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
ઉમ્મતકે લીયે આપને સર અપના કટાયા, પાનીભી ન–પાયા,
સદકે તેરે મઝલુમીકે યે ઓહરાકી જાઇ, હય હય મેરે ભાઇ,
ઝયનબકા અજબ હાલ થા હૈદર મેં કહું ક્યા ફટતા હે કલેજા,
રોરોકે વોહ કેહતી થીં હે યે ગમકી સતાઈ, હય હય મેરે ભાઈ,

નૌહા.

બાનુને કહા સોતે હો કીસ નીંદકે મારે, પ્યારે અલી અસગર.
ક્યા ગુલશને જન્નતકી તરફ તુમભી સીધારે, પ્યારે અલી અસગર.
નીકલે ન તેરે દાંત તુઝે ઘુટનીયોં ચલતે, માદરને ન દેખા,
અરમાન મીલે ખાકમેં સબ આજ હમારે, પ્યારે અલી અસગર.
યે જીસ્મ તેરા નાઝની ઓર ધુપકી તેજી, સાયેમેં કરૂં ક્યા,

તુમ દેખો તો ચાદરભી નહીં સરપે હમારી. પ્યારે અલી અસગર.
લાશેપે તેરે રોને નહીં દેતે હેં આદા. મુઝ દુખ જલીકો,
નેઝે હમેં દીખલાકે ડરાતે હેં કીનારે, પ્યારે અલી અસગર.
કાસીમ હેં ન અબ્બાસ ન અકબર હેં ન સરવર, આબીદ હેં સોબીમાર,
અબ જીતી હું કીસકી હીમાયતકે સહારે, પ્યારે અલી અસગર.
મજરૂહ કીયે કાન સકીનાકે અદુને, ઓર મારે તમાચે,
દેખો તો તડપતી હે પડી દર્દકે મારે, પ્યારે અલી અસગર.

નૌહા.

બાનુ યે બયાં કરતી થીં ઝીંદાંમેં બ-જારી. નાદાન સકીના,
તુમ બલકસે પ્યાસી સુયે કૌસર હો સીધારી, નાદાન સકીના,
તુમ યાદમેં બાબાકી જો બે-તાબ થીં હરદમ, થા ઉનકો યેહી ગમ,
આઇ થી તેરે વાસતે હઝરતકી સવારી, નાદાન સકીના.
તુમ ઝુલમતે ઝીંદાંસે છુટી બાપસે મીલકર, મેં રેહ ગઇ મુઝતર,
આંખોંમેં જહાં હો-ગયા તારીક હમારી, નાદાન સકીના.
ચીલ્લાતી હું મેં દેરસે કયા મુઝસે ખફા હો, કુછ મોંહસે તો બોલો
હય હય મેરી શાહ-ઝાદી મેરી લાડલી પ્યારી, નાદાન સકીના.
પરદેસમેં મોહતાજ હું મેં બે-કસો નાદાં, ઝીંદાંમેં ગીરફતાર,
કફનાઉં તુઝે કીસ તરેહ અય રાજ દુલારી, નાદાન સકીના.
મોહતાજ હું ઇસ દરજે કે ચાદર નહીં સરપર, હું મુઝતરો શશદર
કયુંકર તુઝે ઉઠવાયે યે માં દર્દકી મારી, નાદાન સકીના.
હે સખ્ત સરાસીમા વઝીરે જીગર અફગાર, ઓર હીંદસે બેઝાર.
હો જાયે મુજાવીર યે સીદારશસે તુમ્હારી, નાદાન સકીના.

નૌહા.

શેરોકે બમાં કરતી થીં યું બાનુયે મુઝતર, અય સિબ્તે પયંબર
તુમ મર ગયે હમ હો-ગયે બે મુનીસો યાવર, અય સિબ્તે પયંબર.
જન્નતકો ગયે આપ રખું કીસકા સહારા, હે કોન હમારા,
હય હય ન મેરે પાસ રહે અસગરો અકબર, અય સિબ્તે પયંબર.
જીસ ઘરકી કનીઝેંભી ન બાહેર કભી નીકલીં, થીં પરદેમેં રેહતીં,
અબ ઝયનબો કુલસુમ હેં બે મકના વ ચાદર, અય સિબ્તે પયંબર.
તાકીર ન કી નારીયોંને આહ હમારી. અય આશીકે બારી,
ખેમેકો જલાયા હુવા બરબાદ મેરા ઘર, અય સિબ્તે પયંબર,
કીસ તરેહસે કાટુંગી મેં અફસોસ રંડાપા, હે દેસ પરાયા,
સાહેબ મેરે વાલી મેરે સૈયદ મેરે સરવર, અય સિબ્તે પયંબર,
ડર જાયે ન માઅસુમ કે હે આ-લ-મે ગુરબત, ઓર રાતકી આફત,
સહરામેં પડા હે તને તનહા મેરા અસગર, અય સિબ્તે પયંબર.
કરતા હે ગુઝારીશ યે વઝીરે જીગર અફગાર, દેખું મેં દરબાર,
હે આપકા ખાદીમ યે સરા--સીમા વ મુઝતર, અય સિબ્તે પયંબર.

માતમ.

ઓય હાયે ચશ્મે પુરનમ હો બોલી યે બુતી,
આજ હે બહેન ભાઇસે છુટી—રે ઓય.
યા યઝીદ લઇંકા યેહ કેહના,
ઇબ્ને હયદરકો પાની ન—દેના,

બાખુશી પીયેં ગબરો મજીુસી—રે ઓય.
શોરે ગમકી હર એક જા સદા હે.
તખતયે ગુલશી વયરાં પડા હે.
બોલી ઝયનબ કયા તકદીર ફુટી—રે ઓય.
જીસકા બાબા કે શેરે ખુદા હે.
ઓર નાના નબી મુસતફા હે,
પ્યાસા ઉનકો રખે હાયે મુજી—રે ઓય.
ઝાલીમોંને ન પાની પીલાયા.
ઓર ખયમેમેં આતશ લગાયા,
સબ કમાઇ-ભી ઝોહરાકી લુટી—રે ઓય.
જીગરે રહમાં હે બસ થર થરાતા,
ઓર ઝમીનોં ઝમાં લરઝા ખાતા,
હો શીકસ્તા કલમ યહાંપે ટુટી—રે ઓય.

માતમ.

ઓય હાયે કયા લીખું હાલ સુગરાકે ગમકા,
સીના ફટતા હે બસ જા કલમકા—રે ઓય.
રોકે સુગરા યેહ બોલી હો બેતાબ,
કયું ન મેરે પીદરકો દીયે આબ.
જો થા સરદાર અરબો અજમકા—રે ઓય.
ઇતના આબીદને આંસુ બહાયા.
આપકે ગમ સીવા કુછ ન—આયા.

ગુલ થા રૂખસારોં પર ચશમે નમકા—રે ઓય.
તીર બર હલ્ક અસગરભી ખાયે,
ઓર અબ્બાસ બાઝુ કટાયે,
હાયે શબ્બીર પીયે જામ સુમકા—રે ઓય.
લડતે શબ્બીર થે રનમેં અયસે,
લાખોં બુઝમેં હો એક શેર જયસે,
થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા—રે ઓય.
આરઝુ હે યે શબ્બીરો શબ્બર,
દસ્તે ખુદ હો ઓર રહેમાન—કા સર,
હે ભરોસા તુમ્હારે કરમકા—રે ઓય.

માતમ.

ઓય હાયરે જોકે ઇમામે ઝમાં થા,
બસ વોહ કરબલમેં તીશના દહાં થા—રે ઓય.
ઝુલ્મ ઉમ્મતકા કરકે ગવારા,
ભુકા પ્યાસા ગયા રનમેં મારા.
જીસસે ગરદુંપે શોરો ફુગાં થા—રે ઓય.
આહ કાસીમકી વોહ નવ જવાની,
થી હસનકી વોહ ગોયા નશાની,
નુરે ચશમેં શહે ઇનસો જાં થા—રે ઓય.
થા વોહ નકશા રસુલે ઝમાંકા,
ભાઇ થા અકબરે નવ જવાંકા,

જીસકે સીનેપે ઝખમે સીનાં થા-રે ઓય,
કયૈદમેં સારે અહલે હરમ થે.
સાથમેં આબીદે ચશ્મે નમ થે,
નેઝેપે શાહકા સર રવાં થા—રે ઓય.
બસ ન મકસુદ લીખ હાલે મકતલ,
અરક જારી હેં ઓર દીલ હે બેકલ,
જીકે કયા હો હરમકે બયાંકા—રે ઓય.

માતમ.

ઓય હાયે આજ અસગર અલી રન સીધારે,
ઝોહરા બીબીકે થે વોહ પ્યારે- રે ઓય,
જીન્નો ઇનસાં થે રોતે ઝમીં પર,
ઓર ફરીશ્તેભી ચરખે બરી પર,
અલ અમાં અલ અમાં સબ પુકારે—રે ઓય.
બદલે પાની થી પાની શહાદત,
ચશ્મયે ફયેઝ બહરે સખાવત,
તીશ્નના લબ હોકે દરીયા કિનારે—રે ઓવ.
નાલે નાલોંને અયસે મચાયે.
ચશ્મે દરીયાને આંસુ બહાયે.
બન ગયે અબ્ર થે આહ સારે--રે ઓય.

તલ્ખ હે ઝીંદગાની ખુદાયા,
બીછ્છુ ઓર સાંપને ઝેહર ખાયા,
જાન દેતે હેં સબ ગમકે મારે—રે ઓય,
રોઝે મેહશરમેં પાઉં ગુલામી,
બા-અદબ અર્ઝ કરતા હે હામી,
સદકે હોતા હે હરદમ તુમ્હારે—રે ઓય.

બનજારા.

મેં ઢુંડ ફીરી બન સારા, ન મીલા મેરા બનજારાં,
કોઇ પતા કહો પીતમકા, યે દાગ મીટા દો ગમકા.
બેતાબ હે દીલ હમારા—ન મીલા મેરા,
ફુરકતમેં તેરી ઓ સાજન, નગરીમેં ફુકે બજારન,
ફીરે દશતમેં હોકે આવારા—ન મીલા મેરા
નહીં માઅલુમ અબ યે હોતા, પીયા જાગ રહા થા સોતા,
કયા ભુલ ગયા વોહ પ્યારા ન મીલા.
દર જહાંમે હાયે ખુદાયા. શાહઝાદા ન અપના પાયા,
કયા છુપા ગગનમેં તારા—ન મીલા.
ગર લુત્ફે ખુદા હોતેજાવે, હાં ઝરીફ પતા બતલાવે
કરૂં શુક્ર કહીમી દુબારા—નમીલા મેરા,

બનજારા.

ચલા ટાંડા સવાર બનજારા,
એપ શેહરે મદીને લેકર,
હો ચલા કરબલાકા મુસાફીર,
રાહે મવલામેં જાન અપની કરને નીસાર—બંજારા.
સાથ લે અપને લાલો જવાહીર,
યાને ફરઝંદો એશો બીરાદર,
પહોંચા દસ્તે બલામેં વોહ જબ ગમ—ગોસાર—બંજારા,
લુટે કઝઝાક હર સુસે આકર,
એક બરપા હુવા શોરે મેહશર.
ના—કીયે ખૌફે હક દીલમેં વોહ બદ—શઆર—બંજારા.
કટ ગયે સભી એશો બીરાદર,
રહા બાકી ન—કોઇ ભી યાવર.
હાયે એક તનપે ટુટે હેં સદહા હજાર—બંજારા.
હુરો ગીલમાં મલક જીનનો આદમ,
આયે અરઝો ફલક અરશે આઝમ.
ગમે શબ્બીરમેં કયું નહોં બે—કરાર—બંજારા,
હેં જનાબે ઝરીફ સુખન—વર
ગમસે શોહદાકે હયરાં વ મુઝતર.
કયું ન ખાદીમ કહીએ—બી હો અશ્કબાર—બંજારા.

રિવાયત.

હેગા યે નુરે ચશ્મે પયંબરકા તાઝીયા,
ઇબને અલી સાકીયે કૌસરકા તાઝીયા.
હેં સાથ જીનકે જીનનો બશર ચાકે પયર-હન,
હે યે ઇમામો માલીકો રહ-બરકા તાઝીયા.
કીસ ધુમસે ચલા હે યે કરબલ અય દોસ્તો,
દીલબંદે જાને ફાતીમા અતહરકા તાઝીયા.
હોતી હેં હુરેં ઓર મલક ઉનપે સબ નિસાર,
હેગા શહીદે સાહીબે અફસરકા તાઝીયા.
ગુલશનમેં બુલબુલોંકી ઝબાં પર હે યે કલામ,
હે યે સરવરે દોશે પયંબરકા તાઝીયા,
હે પાસ અબ અતાયે ઇનાયતસે અય શીકોહ.
યા હુસેન સૈયદે સરવરકા તાઝીયા.

રિવાયત.

હે ભરા આજ યહાં શેરે ખુદાકા દંગલ,
લખતે દીલ જાનો જીગર શાહે હુદાકા દંગલ.
બઝમ આરાસ્તા હે આશીકે શોહદા આઓ,
હે યહીં આજ શાહે કરબો બલાકા દંગલ.
ખુબ શેલો ગમે હુસનેનમેં જી-ભરકે યહાં,
આજ હે મખ-ઝને ઇસરારે ખુદાકા દંગલ.

દોશે અહમદપે રહા કરતે થે હઝરત જો સવાર,
હે ઉસી મસદરે અલતાફો સખાકા દંગલ.
તીશના લબ દસતે બલામે જો હુવા હેગા શહીદ.
હેગા ઇસ શબ ઉસી મહબુબે ખુદાકા દંગલ.
માલો જાં જીસને ફીદા કર દીયા બહરે ઉમ્મત,
યારો હે આજ ઉસી શાહે ઉલાકા દંગલ.
હાફીઝા તુભી ચલ ઓર બયેઠ અદબસે ઉસજા,
હે જહાં આજ શેહન–શાહે હુદાકા દંગલ.

———:o:———

રિવાયત.

જબ માહ મોહર્રમકા દીલા ઓજપે આયા.
ખું ચરખે સીતમ-ગારને રો–રોકે બહાયા.
તહરીરે બયાં કરતે હેં યું હઝરતે રાવી,
શબ્બીરને જબ તેગકો મયદાંમેં ચલાયા.
ફીન્નાર કીયા લાખોં લઇનોંકો બ–એક ઝર્બ
એક આનમે લાખતે હેં કઇ માર ખપાયા
જુરઅત નથી યે કીસ્મેં કોઇ આવે મુકાબીલ
એક આનમે સબ લશકરે આદાકો હટાયા
જબ ખુનકા દરીયા હે બહા દશ્તે બલામે
ઉસ વકત યે આવાઝ વહાં ગયેબસે આયા
હાફીઝકા સુખન સુનતેહી બસ છોડદી શમશીર
રાઝી બ–રઝા જામ શહાદતકા હે પાયા

મુસ્તઝાદ.

અકબરને કહા બાબસે ઓ નાઝકે પાલે.
બા-હુસ્ન નીરાલે.
હલકુમમેં ક્યા ઝખ્મ હુવે તીરકે આલે,
અય લાડલે બાલે.
પાનીકે ઇવઝ ખુન પીલાયા તુઝે ભાઈ.
એક તીર જો મારા
અલ્લાહ કરે હશ્રમે મોંહ ઇનકે હોં કાલે.
આય લાડલે બાલે
અમ્માંકો તેરી મર્ગપે અબ રંજ નીહાયત,
હોગા મેરે ભાઇ.
ઓર ઝખ્મે જીગર ગમકે ઉભર આતે હેં નાલે,
અય લાડલે બાલે.
બાબાભી તેરે દરદો મુસીબતમેં પ્યારે,
દુન્યાસે સીધારે.
ક્યા અહલે જફા અપને પડે આજ હેં પાલે.
અય લાડલે બાલે.
હાફેઝસે મેં ફર્યાદ કરંગી મેરે અવલા
યે ઝુલ્મ હુવા હે.
પાનીસા બહાયે હેં લઈ ખુનકે નાલે,
અય લાડલે બાલે.

રિવાયતે સીદી.

કરતા હું બસ પેશ શુરૂ ઇસ જાપે ઝબાંસે બીસમીલ્લાહ
સીદી કહો માશા-અલ્લાહ
કુમ ઝુક કુમ ઝુક બોલે ધમામા મીસરી કહે સુબહાનલ્લાહ
સીદી કહો માશા-અલ્લાહ
બોલે મલુંગા શફકસે બાબા લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ
સીદી કહો માશા-અલ્લાહ,
ઓર મલુંગા મીસરી ધમામા કહે મોહમ્મદ રસુલુલ્લાહ.
સીદી કહો માશા-અલ્લાહ
બસ અય જુનાકૂ ઇસિ જાયે પે ખીખ ઓર પડલ કુલહોવલ્લાહ
સીદી કહો માશા-અલ્લાહ.

રીવાયતે સીદી.

વોહ કમલી વાલે રૂખ તુ બતાદે ચયેન નહીં હૈ દીલકો મુદામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ
મેરે વાલી બંદે સુવાલી ઇતના કર શીદવીકા કામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ.

અબ તો નહીં તીસકીં હે મુકર્રર દીલકો રખું કબ તકકે થામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ
વાસતે ખાલીકકે અબ મેરે શાહા ઝુદ બના ફીદવીકો ગુલામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ
અય મેરે રહ—બર શાફએ મેહશર ઝુદ પીલા કૌસરકા જામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ
હનીફ ગમગી નહીં હે તસકી જલવા દીખા અય શાહે અનામ
હેગા તડપતા સુબહો શામ

સવાલે સીદી.

હોંટ ન લગે અયસા કહે ઓર કોઇ શાએર અશઆર
હોવે જીસસે દીલકો કરાર
શાયેક ફાયેક યાને લાયેક લાયે હેં તાઝી તકરાર
હોવે જીસસે દીલકો કરાર
સીફતે સરવર સફદરો :હૈદર ઝુદ સુના દીજે લલકાર
હોવે જીસસે દીલકો કરાર
ખુશતરો અઝહર યાને સુખ—નવર ઝુદ સના કીજે ઇઝહાર
હોવે જીસસે દીલકો કરાર
હનીફ કયું કર હશ્રકા હો ડર જગકા ખુશતર હે સરદાર
હોવે જીસસે દીલકો કરાર.

જવાબે સીદી.

હોંટ લગાવે કીસકો ગરઝ હે સીદી યેહી કહે લલકાર.
આ!ઓ સના સુન લીજે હજાર.
દીલકો કુડહાઓ ઓર ન જલાવો દુખ ન ઉઠાવો અય દીલદાર.
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
હઝરત ઉલફત ઓર વોહ સરવત છોડ ન દીજે ઝીનહાર,
આઓ સના સુન લીજે હજાર,
આઓ સુખન-વર અઝહરો ખુશતર સીદી ખડે હેંગે તૈયાર
આઓ સના સુન લીજે હજાર.
ઇનસાન જીશાન ઓર સુખન દાન આયે કયા હેગી તકરાર
આએ સના સુન લીજે હજાર.
હનીફ કસીફ ઓર લતીફ લીખ કોઇ તાઝા અશઆર.
આઓ સના સુન લીજે હજાર,

મરસીયા.

જબ યઝીદી ફોજસે બેઝાર હોકર હુર ચલા,
લશકરે ઇસલામમેં શબીરસે આકર મીલા.
ગીરકે કદમોં પર કીયા અર્ઝ ઉસને અય શાહે હુદા.
લખ્તે દીલ ઝોહરા ચિરાગે ખાન-દાને મુરતઝા,
બે-શકો બે-શુબ્હા તુ અબ દીનકા સુલતાન હે,
આજ કદમોં પર તેરે યે જી મેરા કુરબાન હે.

હુરને રો રોકર કહા યે અય આલી—વિકાર.
ખીદમતે આલીમેં યે હાઝીર હે અબ તકસીર–વાર
અહલે-બયતે પાક પર ઝૂલ્મો સિતમ હેં બે–શુમાર.
હું બહોત લાચાર કયું બખશેગા મુઝે પરવર-દિગાર,
હશ્રકે મયદાનમેં જબ નઝદીકે ખાલીક—જાઉંગા.
કયા રસુલે પાકકો ઉસ વકત મોંહ દીખલાઉંગા.
હાથ ફેરા હુરકે સરપર તબ વોહ ઇબને મુરતઝા.
ઓર મોહબતસે લગે કેહને ઉસે છાતી લગા.
અબ હમારે સાથ તુ તકસીર હે જો કુછ કીયા.
સબ ગુનાહાં બખશે તેરે તુઝસે મેં રાઝી હુવા.
ખૌફસે તુ રોઝે મેહશરકો અબ બેબાક હો,
દુશ્મનોંસે જંગ કરનેકો તુ અબ ચાલાક હો.
ઇસ ઘડી બાઝાર હે દેખો શહાદતકા ભરા,
નકદે જાં લેકર ખરી--દારાં ખડે હેં જા બજા.
સબ મલક ઉતરે તમાશેકો હેં અજ હુકમે ખુદા.
બાંધકર હિમ્મત શહાદતસે સઆદત લેકે જા.
જબ સુનાઇ યે શહાદત શાહને તબ પીયાર કર,
હુરને તબ નાઅરા કીયા અલ્લાહો અકબર મારકર,
ફીર કહા શાહકો અગર મેં હુકમ પાઉં ઇસ સમાં,
ઘેર કર ઉન મુઝ્યોંકો જાકે મારૂં બે–ગુમાં,
કુફીયોંકે ખુનસે કરતા હું મેં અબ દરીયા રવાં.
શામીયોંકે ઇસ ઘડી શ્રમ–શીરસે તોડું સરાં.
શાહને તબ ઉસકો કહા ગર તુજકો યે અરમાન હે,

આજ આસાઇશ હે લાઝીમ કયું કે તુ મેહમાન હે.
તબ કહા રો રોકે હુરને અય શહે હર દો-સરા,
આપકે ઉપર જો મેંને સબસે પેહલે ચલ દીયા.
ઓર અદાવત સબસે પેહલે આપસે મેંને કીયા.
વાસતે ઉસકે બહોત અબ તલ્ખ હેગા દીલ મેરા,
ઇસ-લીયે ઉમ્મીદ હે ગર હુકમ શાહસે પાઉંગા,
સબસે પેહલે મેં શહાદત પાકે યહાંસે જાઉંગા.
અલ-ગરઝ હુરને બઝીદ હો શાહસે લેકર રઝા.
ખીંચકર તલવારકો મયદાનમેં આયા શેર સા.
એક પલમે સર હજારોં મુઝીયોકે દે ઉડા.
દુશ્મનોંકે ખુનસે મયદાનમેં નાલા બહા.
ઇસ તરેહસે ઉસને મારા દર્દ કઇ મયદાનમેં.
માર કર પામાલ સબકો કર દીયા એક આનમેં,
કત્લ કર દુશ્મન હજારો પાસ શાહકે ફીર ગયા,
જોડ કર હાથોંકે તઇં રો રોકે અર્ઝ કરને લગા.
અય શહે કૌનો મકાં ઓર વાલીયે હર દો-સરા,
કમતરીં બંદેસે અબ દીલ તેરા રાઝી હો ગયા.
શાહને ફરમાયા તુજસે દીલ મેરા અબ શાદ હે,
મેહલ અબ જન્નતમેં તેરે વાસ્તે આબાદ હે,
યે બશારતકે સુખન જબ કાનસે ઉસને સુને,
સેકંડો ના-મર્દ તબ ઘબરાકે વહાં લગે ભાગને.
જંગ વહાં ઇસ તરેહસે હુરને કીયા હે ઉસ ઘડી,
થરથરાયે અરશે ચર્ખ ઓર ડર ગયે જીન્નો પરી.

ચો-તરફસે આયે ઇતનેમેં પ્યાદે ઔર સવાર,
ઘેર ઉન સબને લીયા હુરકે તઇં હે એક-બાર.
આકે એક મરદુદને નેઝા ચલાયા ઝુદ તર.
વાર તબ સીનેકે અંદર હો-ગયા બસ કાર ગર.
શાહને અપની ગોદમેં રખ્ખા હે સરકો ઉસકે તબ.
ગર્દ ચેહરેસે સબ ઉસકે આપને ઝાડી હે જબ.
આંખ ખોલી હુરને ઔર કેહને લગા યું બા-અદબ.
જો કુછ કે મેરી હો ખતા કીજીએ મોઆફ સબ.
તબ કહા શાહને કે ખુશ તુઝસે મેરા દીલ-જાન હે.
ઔર રાઝી તુજસે બસ અબ ખાલીકે રહમાન હે.
અલ-ગરઝ હુરને કીયા આલે નબી-પર જાં ફીદા,
રૂહ પર ઉસકે ઇલાહી ભેજ તુ રહમત સદા,
બખ્શ તુ સબકો ખુદા-યા બહરે શાહે કરબલા,
મુશકીલેં આસાન કર તુ અજ તુફેલે મુસતફા.
બસ કર અય દાઉદ તુ ઉનકે ગુલામોંકા ગુલામ,
ભેજ તુ ઉપર મોહંમદકે દુરૂદાં ઔર સલામ.

મરસીયા.

જબ લુટ ગયા ઝોહરકા ચમન દશતે બલામેં,
શામીલ હુવા પ્યાસોંકા લહુ ખાકે શીફામેં.
કોઇ ન રહા ફૌજે ઇમામે દો-સરામેં,
બસ ઘીર ગયા હયદરકા પીસર અહલે જફામેં

તીર આતે થે હર સુસે ઇમામે અઝલી પર
દો લાખકા ઘેરા થા હુસેન ઇબને અલી પર,
યા શોર કે અબ નાયેબે હયદરકો ન છોડો.
જીતા પી-સ-રે સાકીગે કવસરકો ન છોડો,
હે ફતેહ જો બે-સર પીસરે ફાતીમા હો-જાયે,
જલદી યે મોહીમ સર હો તો બસ ખાતીમા હોજાયે.
અય ગાઝીઓ ગર ખાકમેં ઝીં-શાકો મીલા-દો.
રેહ-વારસે ખુરશીદે ઇમામતકો ગીરા-દો,
દો રોઝકે પ્યાસેકા લહુ જલ્દબહા-દો,
શબ્બીરકા સર કાટકે નેઝેપે ચડા-દો.
મહબુસ કરો આબીદે આવારા વતનકો,
બલવેમેં નીકાલે શહે બે-કસકી બહનકો.
દાઅવા હે શુજાઅતકા તો હીમ્મતકો ન હારો,
નેઝા પી-સ-રે અહમદે મુખતારકો ન હારો,
સૈયદકા નબી-ઝાદેકા સર તનસે ઉતારો.

ફરમાતે હેં શાહ કયા મેરી તકસીર હે યારો,
પ્યાસા હું મુસાફીર હું ગરીબુલ ગુરબા હું.
અલ્લાહ ગવાહ હે કે મેં બે જુરમો ખતા હું,
અબ રહમ કરો હદસે સીવા હો-ચુકી બેદાદ.

જો ઘર કે લુટા હો ઉસે કયું કરતે હો બરબાદ.
સબ મર ગયે ભાઇ ન ભતીજે હેં ન અવલાદ,
સુન-લો મેરી ગુરબતપે બહન કરતી હે ફર્યાદ.
પાઇ હે જો ઇજા સી-ત-મે ઉમ્મતે જદસે,

રોતે હુયે નાના નીકલ્ન આયે હેં લહદસે.
હઝરતકે સુખન સુનકે પુકારે યેહ જફા–કાર,
યહાં રહમ કરેગા ન કોઇ આપ–પે ઝીન–હાર,
ચલ જાયેગા ઇસ હલ્કપે અબ ખંજરે ખુંખાર,
એક દમમેં લુટેગેં હ–ર–મે અહમદે મુખતાર.
નાલાં તો હે રૂહે રસુલે દો—સરાકી.
છીનેંગે રીદા બીનતે શહે ઉકદા કુશાકી,
યેહ સુનકે જો ખામોશ હુયે સિબ્તે પયંબર,
ગીર્દ આ–ગયે ખીંચે હુયે તેગોંકો સિતમ ગર
એક ખુરક ગલા ઓર કઇ સો ઝુલ્મકે ખંજર.
ગો લાખકા બલવા થા અકેલે શહે સફદર
તલ–વારોંસે મજરૂહ જો હોને લગે મવલા,
ખયમેકી તરફ દેખકે રોને લગે મવલા,
પડતી થી તને પાકપે તીરોંકી જો બોછાર,
સબ ખુનમેં નહાયે હુયે થે સૈયદે અબરાર,
સદમેસે ઝમી હીલતી થી ટકરાતે થે કોહસાર,
દુન્યા તો બલા થી વોહ કયામતકે થે આસાર,
ખુરશીદકો ઝુલમતને જો ઘેરા થા જહાંમેં.
રાતોંકી તરેહ દીનકો અંધેરા થા જહાંમેં,
સર પીટકે યહાં ફાતીમા કરતી થી યેહ ફર્યાદ,
આ પહોંચા ઉધર કત્લકો શીમરે સીતમ—ઇજાદ
છાતીપે ચડા શાહકી લીયે ખંજરે ફોલાદ.
ગુલ થા કે ચમન ફાતીમાકા હો–તા હે બરબાદ,

જુઝતા હે ચીરાગ અહમદે મુખતારકે ઘરકા,
સર તનસે જુદા હોતા હે ઝોહરાકે પીસરકા,
બે--રહમ ને સીનેકો જો ઝાનુંસે દબાયા.

ફૂટ ફૂટ--ગયે સબ ઝખ્મ બદન ખુંસે ઉબલ આયા,
બે--ચયેન હુવા હયદરે કરરારકા જાયા.
આંખેં જો ખુલી રોકે યેહ કાતીલકો સુનાયા,

આયે ન ખલલ ઉમ્મતે આસીકી દુઆમેં.
સિજદા મુઝે કર લેને--દે દરગાહે ખુદામેં,
બોલા યેહ ઇમામે દો--જહાંસે વોહ સિતમ--ગાર,
કુછ નફા ન--બખશેગી તુમ્હેં તાઅતે ગફ્ફાર,
શાહને કહા પાની દે 'ાલકતા હે દીલે--ઝાર.

તરસા ન મુઝે નઝેઅમેં અય કાફીરે ખુંખાર,
લબ ખુશ્ક હેં મોહ પ્યાસસે બોલા નહીં જાતા
કાટે યેહ ઝબામેં હેં કે બોલા નહીં જાતા,

જલ્લાદને હય હય ન દીયા પાનીકા કતરા.
ખંજરસે લગા કાટને હલકે શહે શોહદા.
રેતીપે બહા ખુને જીગર--બંદે પયગંબર.
એક આનમેં સર તનસે જુદા હો ગયા નાગાહ.

શીમરે સીતમ--ઇજાદને શબ્બીરકો મારા.
યાં ખુંમેં તડપતા થા તને બીબતે પયંબર,
ઝયનબ દરે ખયમે પે ખડી પીટતી હે સર.

અય 'ઉન્સ' બસ અબ ખંજરે ગમ ચલતેહેદીલપર,
ઇસદમ યે દુઆ માંગ કે અય ખાલીકે અકબર.
જાકીર તો હું મુદ્દતસે ઇમામે અઝલીકા.

ઝવ્વારભી કર મુંજકો હુસેન ઇબને અલીકા.

સબીલ-નામા

અય આશીકે હુસેન યે અરઝે કલામ હે,
પી-જાઓ યે સબીલકા લબ-રેઝ જામ હે.
ઇસમેં શરાબ ખુલ્દકી લજ્જત તમામ હે.
પીના મુરીદ ઇસકા પયે ખાસો આમ હે.
મતલુબ જીસકો સાહેબો શરબતકા જામ હે,
મૌજુદ યે સબીલ બ-નજરે ઇમામ હે—
પ્યાસો યે હે સબીલ ઇમામોંકે નામકી.
લજ્જત તમામ ઇસમેં હે કૌસરકે જામકી.
જીસ-દમ પીયો સબીલ યે નજરે ઇમામકી,
ભુલો ન પ્યાસ સૈયદે આલી મુકામકી—મતલુબ.
જો ઇસકો પીકે સાહેબો સય-રાબ હોવેગા,
યાદે હુસેન કરકે વોહ બેતાબ હોવેગા.
ચશ્મોંસે જારી અશ્કકા સય-લાબ હોવેગા,
ફીર શેઅરભી યે બર લબે અહબાબ હોવેગા—મતલુબ.
બર વકતે નોશે શરબતે શીરીં કરો કીયાસ,
અસગરકી પ્યાસ ઔર અલી અકબર જવાંકી પ્યાસ.
કાસીમકી પ્યાસ ભુલો ન અબ્બાસે અમકી પ્યાસ,
પાની તો કયા યે પાયે ન નાનો ખુરશકી બાસ—મતલુબ.
ખાલી ન જાઓ પીતે હુયે જાઓ યે સબીલ.
હોવે અગર ન પ્યાસ તો કુછ કદરે ઔર કલીલ.
લા-રેબ અય અઝીઝો યે શરબત હે બે-અદીબ,

પાનેસે ઇસકે શાહ હો દીલ જીસકા હો અલીલ-મતલુબ.
અય સામેઆં આલે પયંબરકે વાસતે.
આંસુ બહાઓ સાકીયે કૌસરકે વાસતે
અસગરકે વાસતે અલી અકબરકે વાસતે,
શબ્બીર ઓર હઝરતે શબ્બરકે વાસતે-મતલુબ.
હાફીઝ જો ઇસ સબીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા.
વોહ નેઅમતે જલીલસે મહરૂમ રેહ-ગયા,
યા જાન-કર કલીલસ મહરૂમ રેહ-ગયા,
વોહ બરકતે જઝીલસે મહરૂમ રેહ ગયા-મતલુબ.

સબીલ-નામા

દહેરમેં ફયઝે શાહે તીશના દહન જારી હે.
ફયેઝ શબ્બીરકા ફયેઝ ક-ર-મે બારી હે.
રહ-મતે રબ્બે અહદ ઉનકી તરફ-દારી હે.
ઉનકો મંઝુર ગુનેહ-ગારોંકી ગમ-ખ્વારી હે.
મોઅમીનો આઓ જો પાનીકી તલબ-ગારી હે.
ચશ-મયે ફયઝે હુસેન ઇબને અલી જારી હે.
દીલ-બરે શેરે ખુદા બાઝુયે શાહે દો-સરા,
જીસકે કબઝેમેં યદુલ્લાકા થા જોર ભરા.
હોશ ઉડતે હેં લીખું હાલ મેં કયા જુરાતકા.
હાથ કટને-પેભી મશ્કે-ઝીકાં કબઝા ન છુટા-મોઅમીનો.

થા જો હમ શકલે નબી સીબતે મોહંમદકા પીસર.
નામ થા જીસ માહે અનવરકા મુબારક અકબર.
શાહપે સદકે હુવા અફવાજે લઇંસે લડ-કર
હે ઉસીકા યે કરમ આજ ઝમાને ભર પર-મોઅમીનો.
અલ્કમેં કાસીમે નાશાદ-સા હોગા ન બના,
શબકો તો અકદ હુવા સુબ્હોકો વોહ કત્લ હુવા,
બનકે દુલ્હાભી વોહ પ્યાસા રહા પ્યાસાહી ગયા.
હોઝે કોસરસે વોહ દેતા હે યેહી સબકો સદા-મોઅમીનો.
ભાનજે શાહકે ઝયનબકે વફા-દાર પીસર,
જી-હશમ લાયેકે તાઅઝીમ થે વોહ રશ્કે કમર,
શોકસે મામુંપે સદકે કીયા ઉન દોનોંને સર.
અબ સદા દેતે હેં જન્નતસે સાગર ભર કર-મોઅમીનો.
દોનોં મુસલીમકે પીસર થે જો અજબ નેક નીહાદ.
સુની હોગી જો પડી ઉનપે જહાંમેં ઉફતાદ,
હારીસે નેહસકે હાથોંસે સહી કયા બેદાદ,
પાની મોઅમીન જો પીયેં દીલસેં કરેં ઉનકી યાદ-મોઅમીનો.
વોહ જો માઅસુમ પીસર શાહકા અલી અસગર થા,
કુર-મલાને ઉસે મયદાનમેં બે-જુરમો ખતા.
તીર હલ-કુમપે મારા ન-કીયા ખૌફે ખુદા,
જીસકો પાની ન-મીલા ઉસને પાની હે દીયા-મોઅમીનો.
કુરસા આલમમેં વફા-દાર ખુશ અનવાર કહાં,
ઉસકી તાઅરીફમેં કાસીર હે ફરીશતોંકી ઝબાં,
મશ્કે શબ્બીરપે હોકર વોહ ગયા સુયે જીનાં.

દરે જન્નતપે ખડા હોકે વોહ કેહતા હે કે કહાં–મોઅમીનો.
શહે કોનેનકે થે જીતને અ–અઝીઝા હમ રાહ,
પ્યાસમેં શાહપે સદકે હુયે કયા લીખું આહ,
હશ્ર તક રોઇંગે મોઅમીન ઉન્હેં હર શામો પગાહ.
યાદ–ગીરી ઉન્હીં હઝરાતકી હે યે વહાહ–મોઅમીનો.
કમ ન–હોગા કભી ફયઝે શહે પીરદોસ મુકામ.
કયું ન–હો દાદ–રસી ખુલ્દકી ઉનકા તો હે કામ,
જો સબીલોંપે હેં કુલ હોંગે વોહ કોસરપે તમામ.
અય હુસન શાહ પુકારેંગે કે હે ઇજને આમ–મોઅમીનો.

અલ—વિદાઅ.

અય રા—હ—તે જાને નબી, મહબુબે યઝદાને નબી,
હય હય હુસેન ઇબને અલી, ઉમ્મતકે સુલતાં--અલ—વિદાઅ.
સર અપના બર રાહે ખુદા, દશ્તે બલામેં કર દીદા,
રૂખસત હુ હો હમસે ચલા, અય નુરે ઇમાં--અલ—વિદાઅ.
રંજો મુસીબતમેં તેરે, મગમુમ હોકર દીલ જલે,
કેહતે હેં રોજો શબ કે અય, શાહે શહીદાં--અલ—વિદાઅ.
અય બાદશાહે બહરો--બર, હમકો ચલા ગમ--ગીન કર,
કેહતે હેં અબ હમ શોર કર, અય અબરે એહસાં-અલ—વિદાઅ.
હે મેરા સીના ગમસે શક, ઓર દર્દસે હે રંગ ફક,
હે રોજો શબ દીલ–પર કલક દરદોંક દરમાં--અલ—વિદાઅ.

આતી હે તેરી યાદ જબ, અય સંઇયદે વાલા હસબ
કેહતા હું કર ફર્યાદ તબ ર-હ-મે ગરીબાં-અલ-વિદાઅ
એક સાલ બાઅદ અદ અબ મેહરબાં હોવેગા યે ઉર્સ અંદર જહાં
તબ હોગે હમ શાયેદા કહાં, અય રા-હ-તે જાં અલ-વિદાઅ
અય સઇદે શોહેદા મેરી હે અર્ઝ અબ તુમસે યેહી
મેહશરકે દીન હોકર વલી રખલો બ-દામાં અલ-વિદાઅ
હાફેઝકી યા શાહે ઉમમ, હે અર્ઝ તુમસે હુમ બ-દમ
દેખું ન મેહશરમેં અલમ બેહરે શહીદાં-અલ-વિદાઅ

રીવાયતે પીંડારામ

ગાહરેબે-યહાં બરસે તો કયા અજબ અય મુખાલીફ તેરી
ચશ્મે તરસે
જબ નહો ફઝલે હક બે—સબબ અબ્રે રહમતબી ગીરતા નહી હે સબબસે
ફખ્રે આલમકા પ્યારા નવાસા ધીર ગયા જબકે કરબલમે પ્યાસા
સુને અબ-હાર ઘોડા ઉઠાયા વહાં ચીર કર ફઉજ સયફે દો-સરસે
મુતશેર હો ગઇ ફૌજ સારી આઇ લશ્કરમેં સબ એક બારી
ફીર સંભલ કરકે આકર અહાતા કીયે માહે કામીલકા સિતમગર
જો મુકાબીલમેં આતા થા કરતે ઉશે દાખીલે નાર તેગે ઝરરસે
અલ ગરઝ હાતીફે ગયેબસે તબ યું નીદા આઇ અય અશીકે રબ
બખશીશે ઉમ્મતકી મદદે નઝર હે અગર તો નલો કામ તેગો તબરસે
યે સદા સુનતેહી રખદી શમશીર ઓર કહા ઝાલીમોસે કે બે પીર

ઓર કરલો જો કરના હે હાઝીર હે સર બાઝ આઓ ન તુમઅપનેશરરસે
અલ—ગરઝ રોઝે આશુરા સરવર સિજદેમે અપના કટવા દીયે સર
હાફેઝા ઉસ ઘડીકા લીખું કયાં બયાં કમ ન થા ગમ વોહયૌમુલહશરસે

મુનાકિબ

હર દમ હે મુજકો વીદ તુમ્હારા અલી અલી,
હું બે–કસીમેં તુમકો પુકારા અલી અલી,
ઘબરાકે ઇસ જહાંસે આયા બતંગ હું,
ઇસ મુશ્કેલીમેં હુંગા આવારા અલી અલી.
ઇસ ગરદીશે ફલકને મુઝે કર દીયા અસીર,
મુજકો હે દામે હીર્સને મારા અલી અલી.
સબ ઉમ્ર કટ ગઇ હે ગુનાહોંમેં હસ–રતા,
નેકીકા કામ કુછ ન સંવારા અલી અલી,
ગીરદાબે માસીઅતમેં પડા હું મેં ખસ્તા હાલ.
ગરદીશને આ મીલાયા દુબારા અલી અલી,
કુલ આજીઓંકે આપ હો મુશકીલમેં પેશવા,
હમને–ભી બે–કસીમેં પુકારા અલી અલી
હમલેશે એક અપને ખયબર ઉલટ દીયા,
અઝદરકો તુમને ચીર ઉતારા અલી અલી,
આદમસે લેકે ખતમે નબી સબકે આપને.
હર એક કામ તુમને સંવારા અલી અલી.
સાયેલકી મુશ્કીલે કીયે આસાન આપને.

મતલબકો અપને જીસને પુકારા અલી અલી,
ઇસલહાકકી દુઆ કરો મકબુલ શેરે હક.
જુઝ આપકે નહીં હે સહારા અલી અલ

સોઝ–

આજ રોનેકી મદીનેકે નગરમેં ધુમ હે.
કુચ ઇસ બસતીસે કરતા સૈયદે મઝલુમ હે.
યેહ ખબર ઇબને હનીફાકો હુઇ માઅલુમ હે,
મુસતફાકે રૌઝેપે યેહ કેહતી વોહ મગમુમ હે.
જોશ ખાતા સોઝીશે ફુરકતમેં ખું હે આપસે.
ફાતીમા સુગરા જુદા હોતી હે અપને બાપસે.
જબ મદીનેસે શાહે મઝલુમકા લશ્કર ચલા,
ઓર અબ્બાસે અલી આગે અલમ લેકર ચલા.
બાબા સાહેબ ઉંટોંપે અસબાબ તક લદવાતે હો,
ફાતીમા સુગરાકો ખાલી ઘરમેં છોડે જાતે હો.

સલામ—

બયેત જન્નતમેં મીલે નઝમે સલામ અયસા હો,
રોયેં સબ મુજ–રઇ પુર દર્દ કલાંમ અયસા હો.
હુર જો શબ્બીરપે સદકે હુવા ઝયનબને કહા.

યા ઇલાહી મેરે બેટે-કાભી નામ અયસા હો.
ઇદકે રોજ ચડે દોશે નબી પર જો હુસેન,
સબ યેહ બોલે કે મુકીમ અયસા મુકામ અયસા હો.
હો-ગયા નકશે નગીં મોહરે નુબુવ્વતપે હુસેન.
મોહર અયસી હો નગીં અયસા હો નામ અયસા હો,
યા અલી કેહકે સંભલ જાતે થે ગીરતે ગીરતે.
દસ્ત-ગીરી દો-જહાંમેં હો તો નામ અયસા હો,
હુરકી તાઅરીફ જો કી શાહને તો હંસકર યે કહા.
તુમસા આકા હો તો ડર ક્યું ન ગુલામ અયસા હો,
બોસા ગાહે નબવી શીમરને કી જેરે હીસામ,
હયેફકી જા હે મુસલમાનસે કામ અયસા હો,
રોઝે આશુરા દુઆ કરતી થી રૂહે હયદર
ફાતીમા રાઝી હો અબ્બાસે કામ અયસા હો,
દેખ તુ ચલકે મઝારે શોહદા જલ્દ વિકાર.
હક-તઆલા કરે ઝવ્વાર હો નામ અયસા હો.

તમામ શુદ.

તરજુમા આદમ ફીલ હદીસ.

યેહ સહીસ શરીફકી કીતાબ હય નેહાયત કોશીશ ઓર મેહ-નતસે ઉર્દુ ઝબાન ગુજરાતી હરફુંમે બીલકુલ સહી છપવાઇ ગઇ હય ઇસ્મે ખોફે ખુદા ઓર અઝાબો સવાબકા ઝીકર હય ઇસ કીતા-બમેં બારા બાસ હંય. **બાબ પહેલા**—નમાઝકી સુસ્તી કરનેકે ઓર નમાઝ ન પઢનેકે અઝાબમેં, ઓર વઝુ ઓર નમાઝકી ફઝીલત. **બાબ દુસરા**—માં બાપકી ના ફરમાની ઓર ઉન્કો રંજ દેનેકે અઝાબમેં **તીસરા બાબ**—ઝીના હરામકે બયાનમેં **ચોથા બાબ**—મરદ મરદુ કે સાથ ઓર ઓરતાં ઓરતું કે સાથ મશગુલ હોનેકે અઝાબમેં યેહ દોનું કામ ઝીના હરામસે ભી બહોત બદતર હય. **પાંચવાં બાબ**—મરદકા હક જોરૂપર કયા હે સો બયાનમે **છઠા બાબ**—જોરૂંકા હક મરદપર કયા હય સો બ્યનમેં **સાતવાં બાબ** આપકો આપ માર લેને ઓર દુસરૂકો નાહક કતલ કરને ઓર પેટ ગીરાનેકે અઝાબકે બયાનમેં **આઠવાં બાબ**—ઝકાત ના દેનેકે અઝાબકે બયાનમેં ઓર સખાવતકી ફઝીલતમેં. **નવ્વાં બાબ**—બ્યાજ લેને ઓર દેનેકે અઝાબકે બ્યાનમેં બ્યાજ બહુત કીસમકા હે યેહ બાબ દેખનેસે માલુમ હોગા **બાબ દસવાં**—શરાબ પીનેકે અઝાબમેં **બાબ ગ્યારવાં**- રોને ચીલ્લાને કે અઝાબમેં ઓર મુસી-બત પર સબર કરનેકી ફઝીલતમેં. **બાબ બારવાં**—ગુનાહ કબીરાકે બયાનમેં અલાવા ઇસકે બહોત કાબીલે દીદ મઝામીન હંય પ્યારે ભાઇઓ ખોફે ખુદાસે ડરો નેક કામ કરો ઓર ઇસ કીતાબકો આજકે આજ મંગવા કર પઢો ઓર ઇબરત હાસિલ કરો ગુજરાતીમેં ઇસ્સે બઢકર કોઇ કીતાબ ખોફ દેલાનેવાલી નહીં હય ઓર તમામ મુસત-નદ હદીસેં ઇસ કીતાબમેં હમ કીં રૂ. ૧-૪-૦

જાહેર ખબર.

ઉર્દુ ઝબાન ઓર ગુજરાતી હરફુમેં.

અલફ લયલા—યાને એક હઝાર ઓર એક રાતકા બે બહા ખઝાના હે શાયકીન ? યે કિસ્સા તમામ દુનિયામે મશહુર હે અરેબીયન નાઈટસ ઈસીકા નામ હે ઓર તમામ ઝબાનુમેં છપ ચુકા હે ઓર કઈ કઈ બાર છપ ચુકાહે ઈસમે એકસો સે ઝીયાદા કિસ્સે હેં ઓર હરેક કિસ્સેમેં નસીહતકે મોતી બીખેર દીયે હેં હર કિસ્સેમેંસે એક ન એક બાત ઝુરૂર અયસી મીલતી હે કે જીસ્સે દમાગમેં ફરહત ઓર રવશન ખ્યાલી પેદા હોતી હે માલુમાતમેં બહોત ઈઝાફા હોતા હે અગલે ઝમાનેકે જોશીલે હાલાત માલુમ હોતે હે અકલમે અયસી તેઝી ઓર તબીઅતમેં ઈતની હુશીયારી આતી હે કે બોદા ઇન્સાનભી કાબીલસે કાબીલ બન જાતા હે કિસ્સે કયા હે અકલકે ખઝાને હેં ખુશી દીલ લગીકે ભંડાર ઓર દીલચસ્પીકે દરયા હેં પુરી કીતાબકી અગર તારીફ કી જાય તો એક અયસી કિતાબ બને ૬૦૦ સફેકી બડી ઓર મઝબુત સુનેહરી ઈંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કી કીતાબ હે કીંમત રૂા. ૪–૦–૦

દાસ્તાન અમીર હમઝા—શુજાઅત ઓર બહાદુરીકા જીતા જાગતા નમુના હે ઈસ્લામી જોશો ખરોશ કે વો મનઝર સામને આતે હેં કે પઢતેહી હેરત હોતી હે ઉમર અયારકી અય્યારીયાં પઢતે પઢતે પેટ ન દુખાદેં તો હમારા ઝીમ્મા કીંમત દો રૂપીએ આઠ આને.

તોતા ઓર મેના—યેભી એક અજીબો ગરીબ કિસ્સા હે જાદુ ઓર તિલસ્માતકે વો હાલાત લિખે હેં. કે પઢતે પઢતે આદમી હેરતમેં પડ જાતા હે પરસ્તાન ઓર દેવસ્તાનકી કહાનીયાં કુછ અજબહી મઝા દેતી હેં ઓર હુસ્નો ઇશ્કકી દાસ્તાને

વો રગ દિખાતી હેં કે આશિક મિઝાજ લોગ તો પઢતેહી લટ્ટુ બનજાતે હેં. કીમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસસુલ અંબિયા—ઇસ કિતાબમેં એકસો સે ઝિયાદા પેગમ્બરૂં કે મુબારક હાલાત હેં. અગર આપ અપની ઝીન્દગીકો ખુશ ગવાર બનાના ચાહતે હેં ઓર ઉકબાકો ભી આરાસ્તા કરના ચાહતે હે તો ઝુરૂર ઇસ કિતાબકો મંગવાકર મુલાહીઝા ફરમાઇએ. કુરાન શરીફમેં અલ્લાહ પાક જલ જલાલોહુને જીતને પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે બયાન ફરમાય હેં ઓર ઉન્હુંકી શાનમેં જીત્ની સુરતેં ઉતારી હે ઉન સબ સુરતુંકી યે તફસીર હે કુરાને શરીફમેં અલ્લાહપાક જલ્લશાનોહુને ઇન કિસ્સુકો " અહસનુલ કસસ " ફરમાયા હે યાને પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે સબ કિસ્સુસે બહેતર હેં જબ જનાબે બારીકા યે ઇરશાદ હે તો હમકો ચાહીએ કે હમ દુસરે ઝટલી કિસ્સે ન પઢેં ઓર યે પેગમ્બરૂં કે કિસ્સે પઢેં તાકે હમકો બહોત કુછ સબક હાસીલ હો ઓર હમારે ઇમાનકી મઝબુતી હો જીસ્સે દીન દુન્યાકી ઇસ્લાહ હો જાય યે કિતાબ તીન કિસમ કે કાગઝ પર છપી હે કીમત રફ કાગઝ એક રૂપીઆ આઠ આને, ગ્લેઝ કાગઝ દો રૂપીએ ઓર એન્ટીક કાગઝ ઓર ઇંગ્લીશ સોનેરી બાઇન્ડીંગ કીમત દો રૂપીએ આઠ આને.

લેડી ડાકટર હલીમા ખાનમ—આર્યું કે રદમે યે કીતાબ ઇત્ની ઉમ્દા હે કે જીસ કદર ભી તારીફ લીખી જાય કમ હે હલીમાખાનમ નામકી એક અવરત કે જો એક ડાકટરની થી ઉસપર આર્યુંને અપને મકરો ફરેબકા જાલ ડાલા ઓર ઉસકો મુરતદ બનાનેકે લીયે તરેહ તરેહકી કોશીશે કીં મગર ડાકટરની ભી બહોત કાબીલ ઓર આર્યું કે તમામ પોલસે વાકીફ થી ઓર આર્યું કે રદમેં જીત્ની કિતાબેં હેં વો સબ ઉસને પઢી હુઇથીં જબ આર્ય સમાજીયુંને હલીમા ખાનમકો બહોત પરેશાન કીયા તો

ઉસને કહા કે મઝહબ બદલનેસે પેહલે મે આપસે ચંદ સવાલ કરૂ અગર મેરે સવાલુકા આપને બખુબી જવાબ દીયા તો ફિર દેખા જાયગા મગર સચ્ચેકે મુકાબલેમેં જુઠા કબ ઠેર સકતા હે ઓર સિવા ભાગમ નાઠી કે ઓર કયા જવાબ દે સકતા હે ઇધર હલીમા ખાનમને સવાલ શુરૂ કીયે ઓર ઉધર આર્યુને ભાગના શુરૂ કીયા ઓર ફિર કભી હલીમા ખાનમકો નહીં છેડા યે કિતાબ ઉર્દુમે હઝારૂકી તઅદાદમેં બિકતી હે ઓર ઇસકો પઢકર મુસલમાન અચ્છી તરેહસે અપના બચાવ કર સકતે હેં ઓર અપને મુકાબલેમેં એક આર્યાકો ઠેરને નહી દેતે મગર ઉર્દૂ નહી જાન્ને વાલે મુસલમાન ભાઇ આર્યુકે ફરેબમેં આ જાતે હેં ઓર બાદમે તરેહતરેહકી તકલીફે ઉઠાતે હેં ઇસ લીયે હમને યે કિતાબ ઉર્દુ પરસે ગુજરાતી હરફમેં છાહેપી તાકે ગુજરાતી પઢને વાલે ભી ઇસસે ફાયદા ઉઠા સકેં ઓર એક આર્યાકાભી અપને પાસ ફરકને ન દે આંર્યાસમાજીકે રદમે જીતની ઉર્દુ કિતાબે હે ઉન સબ કીતાબુકા મગઝ ઇસ કિતાબમે હે સીર્ફ યે એક કિતાબ પઢનેસેહી આર્યો કે તમામ રદસે ઇનસાન વાકીફ હોજાતાહે કિતાબ કયા હે આર્યુકો ભગાનેકા એક મશીન હે કીંમત એક રૂપીઆ.

સુરે કહેફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકે રોઝ ઇસકા પઢનેકા બહોત સવાબ હે હુઝુર સરવરે આલમ (સલ૦)ને ફરમાયા હે કે મેરી ઉમ્મતસે જો શખ્સ જુમા કે રોઝ યે સુરત પઢેગા ઉસકે આઇન્દા જુમે તક ગુનાહ નહી લીખે જાયગે બલકે તીન રોઝ ઓર ઝેયાદા ઓર ૭૦ હજાર ફરીશ્તે ઉસકે લીયે મગફેરત તલબ કરીંગે ઓર ઉસકો તમામ બીમારીયુમે સેહત ઓર આફીયત દી જાયગી ઓર વો શખ્સ ફિત્નએ દજ્જાલ ઓર કયામતકી હેબતસે અમનમેં રહેગા ઓર બહોતસે ફઝાયલ ઇસ સુરે મુબારક કે હેં યહાં

મુખતસર લીખે હેં મુસલમાન ભાઇઉકો ચાહીએ કે યે કિતાબ થોક બંદ ખરીદ કર વકફ તકસીમ કરેં તાકે દુસરે ભાઇભી સવાબમેં શામીલ હો ઓર આપકો ભી કયામત તકકા સવાબ મીલે ઇસી લીયે હમને ઇસકા હદીયા કમ રખા હે સીર્ફ ચાર આને.

હાફેજુલ ઇસ્લામ—યે મોલુદ શરીફકી કિતાબહે મોલુદ શરીફકા પઢના ઓર સુન્ના બહોત સવાબ ઓર દોનુ જહાનકી નેક બખ્તીકા સબબ હે ઇસમે દોજહાંકે સરદાર આકાએ નામદાર મફખરે મવજુદાત હઝરત જનાબ મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લલ્લાહો અલય હે વ સલ્લમકા ઝિકરે ખયર હે આપકી પેદાઇશ વફાત મોજેઝાત ઓર કયામત કે હિસાબ કિતાબ વશફાઅતકા બયાન બહોત આસાન ઝબાનમે લીખા હે જુરૂર મંગવાકર શરફ હાસીલ કીજીએ કીમત આઠ આને.

રદ દે હિન્દુ—ઇસકે નામસેહી ઝાહિર કે ઇસ કિતાબમેં હિન્દુઉકા રદ હોના ચાહીએ ઉર્દુમે યે કિતાબ તમામ હિન્દુસ્તાનમે હજારૂકી તઅદાદમે કંઇ બાર છપ ચુકી હે ઓર મુસલમાનોકો હિન્દુઉકે મનાજિરે ઓર મુબાહિસેમે બહોત મદદગાર હોતી હે ઇસ લીગે હમને ઇસકો ગુજરાતી હરફમેં છાપી હે તાકે ઉર્દુ નહી જાન્નેવાલે ભાઇ ભી ઇસ કિતાબકે ઝરીએ અપને સચ્ચે મઝહબકે મુકાબલેમે હિન્દુઉકે લામઝહબકા રદ કરે મુસન્નીફ સાહેબને હિન્દુઉકી પોથીયુ ઓર શાસ્તરૂસે ઉનકે મઝહબકા રદ કીયાહે ઓર સાબીત કર દીયા હે કે ઇસ્લામ સચ્ચા ઓર સબસે બેહતર મઝહબ હે ઓર આખિરમે એક નઝમ તો ઇત્ની ઉમદા લીખી હે કે જીત્ની ભી તારીફ કી જાય કમ હે કીમત આઠ આને.

સાંચાં બદરૂદીન હુસેનુદીન નીઝામી. બુકસેલર
૧૭૪૦ પાંચપટી—અમદાવાદ.

શાહે ઝકુમ—ઝકુમકે બાદશાહકે સાથ હઝરત અલી રદી૦
જંગ કરના ઓર હઝરતકી કરામતે દેખકર ઉસકા મુસલમાન હોના
કીમત ચાર આને.
[illegible] ફરમાતા હે કે મે
શાહેરૂમ—કુરાન શરીફમે અલ્લાહપાક
જીસકો ચાહું ઉસકો ઇઝ-ઝત દું ઓર જીસકો ચાહું ઉસકો ઝીલ્લત દું
રૂમકે બાદશાહને જબ યે આયત પઢી તો ઉસકો ગુસ્સા હુવા કે મે
તો બાદશાહ હું મુઝકો ઝીલ્લત કયુંકર હો સકતી હે અલ્લાહપાકને
અપને કલામે પાક કા મોઅજીઝા ઉસકો દીખલાયા ઓર ઉસકો જો
તરીકેસે ઝીલ્લત દી હે વો પઢનેકે કાબીલ હે કીમત દો આને.
શાહે યમન—યમનકે બાદશાહકા કીસ્સા ઓર દો જહાંકે
સરદારકા મોઅજીઝા પઢનેકે કાબીલ દીલચસ્પ કીસ્સા હે કીમત દો આને
ગુલીસ્તાને ખાજા—સુલતાનુલ હીન્દ હઝરત ખ્વાજા મોઇ-
નુદ્દીન ચીશતી અજમેરી રહ૦કી કરામતે, ઓર આપકી પૈદાઇશ,
વફાત, ઓર કશ્ફો કમાલાત કા ઝીકર કુછ એસી તરહીબસે બયાન
કીયા હે કે પઢને વાલેકો કેફીયત પેદા હો જાતી હે ઓર આખીરમે
આપકી તઅરીફ તથા કે લીયે હઝરતકી શાનમે કવાલીયાં ઐસી ઉમદા
હે કે પઢતેસ દીલ ફડક જાતા હે કીમત છે આને.
મેરાજનામા—દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મકબુલ
સલ૦ કી મેરાજ શરીફકા ઝીકર એર ઇસ કિતાબમે હે. હઝરત
સલ૦ ને સાતુ આસમાન, જન્નત દોઝખ ઓર અરશી મોઅલ્લાકી
કી હુઇ સેર ઓર વહાંકે અજીબો ગરીબ હાલાત કુછ એસી તરહ
લીખે હે કે પઢતેહી ઇમાન મજબુત હો જાતા હે. ઓર દીલકે ખ્યાલી
ઓર ઇસકે રસુલ દીલમે ઉલફતને લગતા હે કીમત તીન આને.
મીલાદે બીસમિલ્લાહ—બીસમિલ્લાહ શરીફકી કયા કયા
બરકતે હે ઓર હર કામકે શુરૂમે ઇસકો પઢનેસે કયા કયા ફાયદે
હોતે હે વો ઇસ કીતાબમે લીખે હે કીમત તીન આને.

ગુલશને બગદાદ—હઝરત જનાબ રસુલુલ્લાહ સલ૦ કી મોલુદ શરીફ કી યે એક છોટીસી કીતાબ હે ઓર ઉમદા નઝમો નસરૂસે આરાસ્તા વ પયરાસ્તા હે હઝરત ગોસપાક મેહબુબ સુબ-હાની રહે૦ કી શાનમેં કસીદે ઓર આપકી કરામતુંકા ઝીકર ભી ઇસ કીતાબમેં હે કીમત તીન આને.

કવ્વાલીકા ઝુમકા—ઇસ કિતાબમેં અલગ અલગ નાતીયાં ઓર ઇશ્કીયા કૌવાલીયાં ઓર ગઝલેં હેં જો રોઝાના કૌવાલ ઓર રન્ડીયાં ગાકર સુન્નેવાલુંકો રીઝાતી હેં ઓર સાહેબે દીલ વજદ ઓર કેફીયતમેં આકર ઝુમને લગતે હેં. યે કીતાબકા નામ કોઇ ખાસ નામ નહીં હે બલકે આરઝી હે ખાસ કીતાબું કે નામ યે હેં. અલબેલી જાન, હુસ્નો ઇશ્ક, દીલરૂબા માશુક, બાગે ઇસ્લામ, આગ-રેકા બુલબુલ, દરદે દીલ, શાને ખાજા, શાને સાબીર, બોલતી મેના, આશીક માશુકકી છેડછાડ, બોસાબાઝી, શાદીકી પેહલી રાત, વહીદન જાન, મુમતાઝ જાન, પટાખા જાન, સબ્ઝન જાન, યે સોલે ગઝલકી કીતાબું કે મજમુએ કો હમ કૌવાલીકા ઝુમકા કેહતે હેં ઇસલીયે ઇસકા ઇશ્તેહાર હમને કૌવાલીકા ઝુમકા કે નામસે દીયા હે કીતાબું કે અસલી નામ જો ઉપર લીખે હેં વોહેં હરેકકા ટાઇટલ પેજ ઇતના ખુબસુરત છપા હે કે દેખતે હી તબીઅત ખુશ હો જાય ઓર હરેક પર ઇતની ઉમદા ખુબસુરત ઓર દીલ ફરેબ નાઝનીનું કે ફોટુ છપે હેં કે એક દફા તો આપ ઉસકો નઝરૂંસે દુર ન હોને દીંગે. હરકી-તાબકી કીમત દો આના હે મગર સબ સાથ લેને વાલેકે પાસસે સવા રૂપીઆ લીયા જાયગા.

મિલનેકા પત્તા

મીયાં બદરૂદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર

૧૭૪૦, પાચપટી અમદાવાદ.